

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului și de către inculpat, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 07 noiembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Racu Vitalie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.01.2017 – 07.11.2017 (prima instanță);
2. 22.11.2017 – 17.01.2018 (instanța de apel);
3. 21.03.2018 – 18.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 07 noiembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Racu Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 ani 8 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin adăugare parțială la pedeapsa aplicată prin noua sentință, a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 22.12.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Racu Vitalie la 11.10.2016, aproximativ la orele 01:00, fiind condamnat și deținut al penitenciarului nr. 4 Cricova, mun. Chișinău, având intenția vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății condamnatului Damaschin Constantin, deținut al aceluiași penitenciar, aflându-se pe teritoriul penitenciarului nr. 4 Cricova, mun. Chișinău, lângă ușa de blocare a accesului dintre corpul

administrativ și secția de izolare a Penitenciarului nr. 4 Cricova, având asupra sa un cuțit de bucătărie, a aplicat cu acesta mai multe lovituri deținutului Damaschin Constantin, în regiunea abdomenului, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3235/D din 21.11.2016, plagă tăiată penetrantă a abdomenului cu eviscerarea și lezarea intestinului subțire, hemoperitoneum, plagă tăiată în regiunea antebrațului drept, care au fost cauzate cu un obiect tăietor, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate în limitele indicilor calificativi prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal – *Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea individualizării pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă aproape de limita de jos a pedepsei, invocând că prima instanță urma să ia în considerație prevederile art. 75, 78 Cod penal, partea vătămată a provocat inculpatul lovindu-l primul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept și de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, fiind corect apreciate probele respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat că prima instanță corect a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, infracțiunea a avut loc în instituție penitenciară, inculpatul utilizând la comiterea infracțiunii un obiect interzis, infracțiunea a fost comisă la scurt timp de la condamnarea pentru o altă infracțiune ceea ce în opinia instanței de apel indică la o orientare antisocială stabilă a inculpatului, astfel, instanța de apel a mai indicat că în astfel de cazuri, pentru realizarea scopurilor pedepsei urmează a fi stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen mai mare, ceea ce a și făcut prima instanță.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa definitivă de 9 ani, pedeapsa fiind proporțională faptei comise.

5. Decizia instanței de recurs, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea sentinței și a deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel invocând:

- infracțiunea a fost provocată de partea vătămată, fapt confirmat și prin declarațiile inculpatului și a părții vătămate;
- inculpatul se afla în stare de afect;
- instanța de apel nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei;
- deși a stabilit lipsa circumstanțelor agravante, instanța a numit o pedeapsă la limita de sus a pedepsei închisorii, deși a constatat prezența circumstanțelor atenuante;
- poziția părții vătămate în ședința instanței de apel, că susține apelul și este de acord ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, nu a fost luată în considerare;

5.2. Inculpatul, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită aplicarea unei pedepse mai blânde sau transmiterea cauzei la judecare invocând:

- partea vătămată a început conflictul aplicându-i lovituri peste cap și corp cu pumnii și un scaun, fiind amenințat atât el cât și familia lui, fiindu-i dezbătuți dinții, rupte buzele și i s-a depistat hepatită;
- a cerut să i se facă expertiză medico legală pentru a fi depistate leziunile, însă a fost refuzat și plasat în carcer pentru 33 de zile pentru a trece leziunile;
- nu a fost supus expertizei pentru a se depista dacă era sau nu în stare de ebrietate;

6. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Mustață Sergiu în numele inculpatului și de către inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile înaintate, a solicitat respingerea recursurilor motivând prin faptul că recursul avocatului este depus peste termen iar recursul inculpatului este vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, și de către inculpatul Racu Vitalie:

La caz, Colegiul penal lărgit, reține că recurenții indică ca temei pentru declararea recursurilor ordinare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că acest temei a constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căreia aceasta s-a expus în mod detaliat în decizia atacată (f.d. 32 – 33 v.II), motivare pe care Colegiul penal o însușește, ce nu contravine practicii CtEDO (hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010), mai mult, Colegiul penal lărgit, a conchis că instanța de apel, corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței în privința vinovăției inculpatului și la aplicarea pedepsei, indicând că atât prima instanță cât și instanța de apel au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, sa luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite care este gravă, precum și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, a menținut prevederile sentinței, prin care i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă inculpatului, în limitele sancțiunii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cât ține de motivul indicat în recursuri precum că deși a stabilit lipsa circumstanțelor agravante, instanța a numit o pedeapsă la limita de sus a pedepsei închisorii, deși a constatat prezența circumstanțelor atenuante, Colegiul penal lărgit, menționează că instanța de apel a indicat că nu consideră ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinei, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică, astfel Colegiul penal lărgit respinge ca inadmisibil argumentul dat, și consideră că reieșind din circumstanțele cauzei, fapta comisă, personalitatea inculpatului, instanțele de judecată au aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă care va realiza scopurile Legii penale.

8. În acest context, Colegiul penal lărgit conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și potrivit legii se impune respingerea lor ca inadmisibile.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Racu Vitalie XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 octombrie 2018**.

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor